

اثر غلظت نمک های معدنی MS، ساکارز و بنزیل آدنین بر پرآوری ریزنمونه های شاخساره سرخس بوستونی *Nephrolepis exaltata* Schott

مرضیه شفیعی حاجی آبادی، یوسف حمیداوغلی، رضا فتوحی قزوینی، جواد فتاحی مقدم
۱- دانشجوی کارشناسی ارشد ۱- دانشیار علوم باغبانی

چکیده: سرخس بوستونی (*Nephrolepis exaltata* Schott cv. *Bostoniensis*) یکی از زیباترین گیاهان آپارتمانی است. این تحقیق به منظور دست یابی به روشی مناسب جهت تکثیر انبوه این گیاه صورت گرفت. برای انجام این تحقیق از ریزنمونه های شاخساره درون شیشه ای به طول ۳ تا ۷ mm استفاده شد. شاخساره ها در ۱۲ محیط کشت مختلف، دارای دو غلظت نمک های معدنی (۱/۲ و ۱/۴ غلظت نمک های MS)، دو غلظت ساکارز (۲۰ و ۳۰ g/l) و سه غلظت بنزیل آدنین (۰/۵، ۱ و ۲ mg/l)، کشت شدند. بعد از مدت ۶ هفته تعداد شاخساره، طول شاخساره، وزن تر و وزن خشک اندام های هوایی اندازه گیری شدند. تولید اجسام سبز کروی نیز در محیط های مختلف مورد بررسی قرار گرفته و برای تعیین ماهیتشان از آنها برش های میکروسکوپی تهیه شد. بیشترین تعداد شاخساره در محیط کشت های دارای MS 2/1، 130 g/l ساکارز، ۲ و ۱ mg/l بنزیل آدنین (به ترتیب ۰/۵ ± ۲۵ و ۰/۵ ± ۲۱ عدد با طول ۰/۵ ± ۵ و ۰/۵ ± ۶ mm) بدست آمد لذا دو محیط به عنوان مناسب ترین محیط ها جهت پرآوری سرخس بوستونی معرفی شدند.

کلمات کلیدی: سرخس بوستونی، پرآوری، نمک های معدنی، ساکارز، بنزیل آدنین، اجسام سبز کروی